

PORS Bladet

ORGAN FOR IDRETTSFØRENINGEN PORS

Nr. 9

SEPTEMBER

1947

Fotballen i høstens tegn.

Det er høst i luften, umiskjennelig høst, særlig nu etterat regnguden har våknet av sin tornerosesøvn og lar sitt velsignede fluidium drysse over rettferdige og urettferdige.

Men det sikreste tegnet er vel allikevel semie- og kvartfinalister osv. som nu begynner å vise seg som «flygende tallerkener» på fotballhimlen.

Det er ikke så mange som har tid til å beundre grågåsas' planmessige trekk mot syden lenger. I kampen for å bli med på et mer eller mindre planløst trekk til de store fotballoppgjør. De opplever selv trekkfuglens rastløshet og lengsel mot de grønne grastepper, for grønne er de, takket være en forpleining, frisering og vanning som selv ikke de sarteste rosenbed i sin forfengeligste fantasi torde gjøre seg noen forhåpning om. Saftige og snauklippede ligger disse arenaer og venter sine robuste balletter oppføre den skjebnesvangre fotballdans til publikums eggende orkestertoner. Mens lerkulen flyver som en skjebneterning gjennom luften, spiller det amfitralske orkester variasjoner over «Smilets land» eller «Valse triste», alt etter hvilken leir de tilhører, hvilken noter de har med, og hvor lerkulen finner det for godt å havne. Det er håp og skuffelse, smil og gråt, vekslende som på en veldedighets-tombola. Selv ikke de mest intense epleknaskere aner at det er selveste høstens septer de åndsfraværende nyter, de ser slettes ikke at den nye herremann klær sine kronede spillere

i gygne troyer, og at den alt leder stort over sommeren i den ujevne kvalifiseringskamp.

Først når de om noen dager står foran en heslig grinende potethakke med bevisstheten om at det befinner seg diverse parsellpoteter under jorden og venter på å bli kløvet i kampen for mataukinga, da inntar høsten en ugjendrivelig nøkkelstilling i deres så uinntagelige person. Og når så vedkappen hviner og kløvøksa plutselig dukker opp som et stivnet cornerflagg, da rykker man liksom definitivt ned i b-klassen.

Her i Grenland har fotballen igrunnen vært høstpreget i hele sommer. Kanskje det er tørken som har gjort sitt til at fotballavlen har slått så feil. Kretsen har iallfall hatt en meget beskjeden innhøsting, og selv klubber med diverse podinger, har ikke kunnet framvise noen brukbar frukt på vårt nasjonale marked. Selv i Larvik, mot et redusert Vestfoldlag, måtte vi bære høstens resignasjon med oss hjem.

Skal man så tillate seg å lokalisere høststemningen til sin egen klubb, da må man nok si at vi i grunnen har gått og svinset med en potethakke i hånden i hele sommer. Det har vært lite under risene, og finanskomiteen har da måttet ta hakka i en annen hånd for å forsøke å inndrive de nødvendige midler. De lysglimt vi har fått se, har dessverre bare vært av en magnesiumsbombes varighet, men vi skal ikke klage. Vi har sett så meget

at vi har kunnet plante en håpets spire i en kaktuspotte i vinduet for at den skal berge seg vinteren over og spire når en ny vår trekker i trøyen. Så har vi da bare å vente, vente på en sen finale i nordavind og bladregn på en halvtelet bane.

Vente på en misunnelsesverdig norgesmester engang ute i barfrosten, før endelig glemselens snøteppe visker ut alle 5-metere og straffefelt og alt som trist har vært.

Dekker hver bane og breier seg kald og doven på hver eneste tribune, alt skal viskes ut for til våren begynner vi på ren tavle igjen.

Ironicus.

Hvem har skylden?

Det er den alminnelige manns mening at sportsspaltene i distriktets aviser, Grenmar og Dagbladet, siden frigjøringen har spilt statistens rolle med hensyn til sunn og saklig kritikk.

En har inntrykk av at kritikken i Grenmar har vært preget av lokalpatriotiske hensyn, og ikke av saklighet og sunn fornuft som en kan forlange av en avis.

Det er en kjent sak at en god presse spiller en stor rolle for idretten, som til gjengjeld skaffer meget aktuelt stoff som det ellers synes så tynt med.

Som forholdene er lagt an i etterkrigstida, vet en at det nettopp er oppmuntrende ord våre idrettsfolk trenger, og ikke en nedbrytende partisk kritikk.

For partisk har den vært. Det er

En prat med RAGNAR BJÅLAND.

Lørdag den 30. september hadde vi besøk av Frigg's juniorlag, og blant dem traff vi vår unge Ragnar, smilende og fornøyd over å være på gamle tomter igjen. Det er ikke bare av interesse for å samle stoff vi oppsøker ham i garderoben, det er alltid morsomt å høre hvordan andre, og da særlig Vesjegutter trives utenfor sin kjære gamle bydel.

— Hvordan står det til, Ragnar?

— Takk, utmerket. trives på alle måter, greie kamerater og moro med litt forandring.

— Hvor lenge har du vært i landflyktighet?

— Et år i høst, men skal være i fem, og da er det vel mulig jeg blir for godt.

— Og hvordan driver så Frigg derinne?

— Frigg er ikke å spøke med, godt utvalg av spillere, men treningsforholdene er slette. Det er bare topplagene i Oslo som har gode treningsforhold. Vi har bare en dårlig grusbane visse timer i uken. Det er for galt, og provinsen vet ikke hvor godt de har det som kan fly og kose seg på egen bane hele dagen om de vil. Men Frigg hevder seg allikevel. A-laget ble jo nr. fire i den forrige serie, etter Vålerenga, Skeid og Lyn, og ju-

bra med patriotisme, men som kritikken er satt fram, kan den utelukken- de karakteriseres som negativ for hele fotballkretsen, når en vet at «Fylkesavisen» er den eneste av distriktets aviser som fotballforbundet følger med i.

Om en klubb er svak, bør ikke tilhengerne la dette gå til hodet, for siden med nebb og klør å putte alle de andre i samme sekk som en selv.

Uten å komme nærmere inn på dette forhold med tilsynelatende uutømmelige kilder og avisenes egne spalter som bevis, kan en bare karakterisere forholdet som «unfair play», dog med håp om forbedring.

RoN.,

niorlaget skal spille semifinale om Oslo-mesterskapet i nærmeste framtid. Det skal bli spennende forresten.

— Har dere noen lovende emner med dere her i dag?

— Ja, legg merke til indre høyre, Harby, center Odd Nilsen og center-half Schørtum, det er folk som Frigg stiller forventninger til.

Jeg bet meg i leppen for ikke å spørre: — Enn du selv? — Slik spør man jo ikke, man bare husker at Ragnar debuterte på A-laget vårt i 1946.

— Er det ellers noe du mener å kunne nevne?

— Ja, det er disse forbaskede treningstimene. De gjør at vi ikke får så god kontakt med A-spillerne som

her hjemme. Her trener vi jo om hverandre. Det er bare å møte opp, og når man så eventuelt er moden for større oppgaver, så har man allerede spilt med de store gutta i lang tid og føler seg hjemme. Det blir lik-som ikke noen overgang.

— Så nå har ikke vi det. Juniorlaget trener nærsagt etter stoppeklokke en kveld og seniorspillere en annen. På den måten blir det vanskeligere å debutere. Dessuten er det morsom- mere å spille med seniorenene, mer å lære også.

Fløyten går og spillerne stormer ut. Ragnar ber meg hilse sine kamerater. Det gjør jeg, og ønsker ham samtidig lykke til.

Ironicus.

Alltid „patriot“

Han sa han var patriot — Vaskeekte Pors-patriot. Han fant grunn til å understreke det. Det er nemlig ikke så mange årene siden han tilhørte en annen leir, og det går selvfølgelig an å skifte mening, det er bare vel og bra. — men...

Den samme han er alltid patriot — i hvert fall etter egen oppfatning — men det pussige er at hans patriotisme aldri gir seg utslag overfor andre enn den klubben som i øyeblikket er den førende. Den klubben som har arbeidet seg så langt opp at han med alle sonemerker med seg kan gå ut fra er den beste på stedet — og den tildeler han all den jubel han kan orke å få ut av seg.

Men den klubben han tidligere tilhørte med hele sitt alt, den sviktet han da det kom en nedgangsperiode for denne, og da fikk en mer tydelig se hvor dypt patriotismen stakk.

Denne ham er en helt tilfeldig valt person, men i forvisningen om at mange vil føle seg rammet — ikke av våre aktive medlemmer, men av publikumene — finner vi grunn til å om- tale forholdet.

Det er med andre ord ikke helt unødvendig å slå fast at en vaskeekte patriot er en som følger klubben sin i tykt og tynt. I medgang som i mot-

gang er han alltid med og gjør sitt til for klubbens framgang. Medgangs-patrioter eller konjunktur-patrioter har ingen klubb interesse av.

Det er vel og bra at en slett ikke er patriot, men skal en være det, må en også ta konsekvensen av det. Og en patriot må heller aldri glemme at det faktisk hender idrettsmenn fra andre klubber enn hans egen gjør en god prestasjon. Mister en evnen til å kunne se det, bør en huske at det ikke har noe med patriotisme å gjøre. Det er simpelthen sløvheter som er årsaken.

E. — No. —

„Høl i gar'n“

Alle som har tatt sin vaktørn på torvet har sikkert hørt det nesten pittoreske illustrerende uttrykk: «gå dem svært høl i gar'n.»

Hvorfor i all verden gjør man så ikke alvor av å gå et høl i gar'n oppe på Pors' Stadion's nordre gjerde. Jeg ser med forbauselse hver gang det er kamp at de krabber og klatrer med stiger for å hente de baller som ikke kjenner sitt begrensede område. Var det ikke mye enklere å få en dør til å åpne innenfra.

Ironicus.

Bladet

Kedaktør: Harald Thorstensen,
m/ Leif Nilssen og Th. Solstad.
Postadresse: Tørmogt. 26.

Utkommer 1 gang hver mnd. Abonnement kr. 5.— pr. år. Løssalg kr. 0.50 pr. stk.

Aktive og passive medlemmer

er det skrevet en del om her i bladet — oftest i forbindelse med det evindelige tema «Torvet».

Det er både ros og ris som har rammet de aktive, og bare ris til de passive.

Er det riktig?

Alle vet at en klubb har både aktive og passive medlemmer — ofte mest av det siste.

De aktive kan skilles i to grupper: idrettsutøvere og administratorer. Det er således ikke engang alle de aktive som er sportsmenn. Administratorene er sjelden aktive i sportslig henseende, ofte tidligere konkurransefolk — og oftest karer fra passivistenes rekker.

Nå er en faktisk kommet over i den store gruppen — ja skal en si til majoriteten — altså de evindelige passivistene. Men er nå disse likevel så negative som det hevdes?

En må huske på hvilken moralsk støtte en forening nettopp har i sine passive medlemmer. Det må jo f. eks. være prisverdig om en gruppe med 30 aktive også har 30 passive medlemmer.

Eller er det ikke hyggelig å finne trofaste tilhengere som kan holde motet i sine gutter når det røyner på, og de psykiske og fysiske krefter bærer mot null?

Mange er av private grunner hindret fra å delta aktivt, — andre føler seg ikke skikket til det. Allikevel skal en være dem takknemlige — om ikke annet så for kontingenten!

Medlemmene er ikke spredt over

noe stort område her på Vestsia. Et sted må en imidlertid samles. Når klubben ikke har noe hus å la medlemmene ty inn i, må de finne seg i å være ute, og da på «Torvet». Her er det uten tvil hevdet mange gode tanker, men ofte, ja kanskje oftest som kritikk. De som fremkommer med kritikken er i mange tilfelle slike som ikke har mot og mæle til å oppløfte sin munn i et møte — eller overfor rette vedkommende. Dermed bør ikke kritikken eller forslaget være negativt. Husk sak foran person!

En vil vite at det f. eks. er i stortingets korridorer sakene blir drøftet, og hvor representantene hevder sine meninger friere. Heller ikke her er vel alltid ordelagene så diplomatiske at de er egnet til å komme på prent.

Dette til sammenligning, uten nosenomhelst anbefaling.

Regn med passivistene! Tenk på «Foreningen til ski-idrettens fremme» med sine hundretusener passive medlemmer.

Og la Pors ha Vestsia og «Torvet», som f. eks. Skeid har Torshov og «Kiosken».

RoN.

Spiller gutte- og småguttlag på for store baner?

Ja, det gjør de uten tvil. Det er forstemmende å se klubbens «eming players» slite seg ut på for store baner.

Som det er nå, får guttene en pakkenning som er altfor hard. Det er den enkelte sterkes rett som hevdes.

Spillerne blir trege, de tekniske detaljer kommer i bakgrunnen, og den yngre garde som en venter seg så mye av, blir utspilt nettopp når de burde være modne for større oppgaver.

La dem heller spille på tvers av banen, eller mellom 16 metre med bandybur som mål. Da appellerer en til teknikk og taktikk, ikke til flying og slit.

Kan ikke fotballgruppa ta seg av dette?

RoN.

Å feile

er menneskelig. Har en av klubbkameratene dine gjort en bommert, så sleng ikke ubehageligheter for det. Husk Sivles ord: «Det er vondt å vara for liten, men verre å vara for stor!»

R.

(Forts. fra forr. nr.)

Litt om spillernes funksjoner og egenskaper.

Centerhalf. 3. backens oppgave er jo nå den at han skal nøytralisere motpartens center helt og fullstendig. Han må følge denne som en skygge og alltid holde seg på én eller to meters avstand. Han får bare la seg lokke bort når det er absolutt nødvendig at han trenges på andre frontavsnitt. Det er jo klart at hans oppgave blir tålmodig og iherdig og rent defensiv. I alminnelighet er 3. backen nå ganske lang, kraftig og god på hodet.

Ytre løper. Hovedoppgaven for en ytre løper er å komme så fort fram som mulig. Han må derfor være hurtig, særlig hurtig i starten, og han bør ha god ballbehandling. Han skal ikke løpe ned parallelt med sidelinjen mot cornerflagget, men så fort som mulig innrette seg på målet. Hans bevegelsesområde er alltid begrenset av sidelinjen på den ene side og motspillerne tackler ham derfor i regel inn fra banen. Han bør derfor kunne lure sin oppasser med en finting. Han bør kunne få i stand et effektivt samarbeid med sin indremann og sage seg ned på motstanderens banehalvdel. En viktig del av hans plikter er å legge en corner. Denne bør legges ca. 6—8 meter fra mållinjen og i retning av bortre målstoipe. Her er det størst sjanser for hans medspillere å nå den, samtidig som det er minst sjanser for motpartens keeper å nå den, da han ikke tør gå så langt ut.

Indreløper. Indreløperer er i moderne fotball blitt en av de viktigste på

laget. Han skal være med overalt, han skal delta både i angrep og forsvar. Han må være forberedt på å drible og skape åpninger midt på banen, og han må kunne ta imot pasninger fra de andre på laget. Han må stadig forsøke å tackle når hans half har ballen, han må være med på nær sagt alle innkast, med ett ord, han må være med og arbeide uten å bli helt utkjørt. Herav framgår at han har en stor fordel om han behersker kunsten å drible. Kan han drible og avansere framover, trekker han jo derved en motspiller på seg, innen han leverer en korrekt pasning til en annen i løperrekken. En løperrekke som kan kunsten å få en mann mer i angrepet enn forsvaret har i mot, er alltid meget farlig og bør med den rette utnyttelse av denne fordel oppnå mål. En indreløpers aksjonsfelt blir jo på denne måte meget stort, og det er derfor han har plikt på seg til å skaffe seg en kondisjon som er tilstrekkelig for 90 minutters spill. Det skylder han seg selv og det skylder han sitt eget lag.

Centerforward. En god center skal ha evnen til å skyte godt med begge ben, han bør være dyktig i å nikke ballen, han bør ha mot og begeistring, da hans oppgave mot en centerhalf ofte er meget utakknemlig. Han er jo nå i alminnelighet så bra dekket at hans sjanser under en kamp er rett få, og om hans spill da blir godt eller dårlig, kommer an på hvorledes han tar vare på sine sjanser. Han må stadig forsøke seg på nye metoder for å komme unna sin centerhalfs oppdekking. Han bør forsøke å vandre litt, for derigjennom å skake av seg sin oppasser. — Det finnes 2 typer av centerforward. 1. Den som spiller individuelt, og da gjerne vil at de andre på laget skal mate ham med ideelle pasninger. 2. Så har vi den andre typen som framfor alt går inn for som en uegoistisk ballfordeler å koble løperrekken sammen til en enhet. Den individuelle må kunne skyte hardt og sikkert med begge ben, han bør være en god dribler som kan få ballen under kontroll under et angrep. Så må han holde sin plass og stadig være på vakt og plasere seg for indreløpernes

pasninger. Han må være forsiktig med å være for langt fremme, da det andre lag kan spille ham offside. — En center skal være fin til å nikke ballen. En lang center har herved visse fordeler, da jo hans rekkevidde på høye baller blir større. Hans effektivitet på corner blir jo også da meget større.

Bredo Borgen

i Skeids Medlemsblad.

Trening.

Trening må til. Det er en kjensgjerning man ikke skal prøve å stanse hodet imot. Det er da også fotballspilleren klar over i dag, og treningen foregår regelmessig. De fleste har kondisjon nok, og det er nok ikke på grunn av manglende sådan at Pors ikke har nadd igjen sitt tidligere nivå.

Men la oss ta en kikk på selve treningen, hvordan forløper den egentlig? Karl «Skomager» har lært oss å stå i ring og spille ballen til hverandre, og dette blir flittig gjort hver kveld. Hadde han sagt vi skulle hinke paradiset på treningen, så hadde man nok gjort det også. Med dette ringspillet har igrunnen balltreningen stagnert. Ja, så har vi selvsagt dem som hopper seg opp foran målene da, og niskyter mot en mer eller mindre tilfeldig målmann. Jeg spør, har man virkelig ikke flere muligheter å by en som trener, eller kan ikke denne selv forsøke å skape noen muligheter? Bare en smule praktisk sans, og så litt fantasi ved siden av, og man har straks et avvekslende treningsprogram.

Dette ringspillet består i virkeligheten av tilfeldige sleivspark og blir tatt svært bedagelig. Varier det med bestemte øvelser i å legge ballen død, å dempe den, o.s.v. Forsøk med at den som spiller ballen roper til motlageren hva han skal gjøre med den, direkte på sparket, legge død, på hodet o.s.v. Da blir man straks stilt overfor en oppgave, og man må følgelig konsentrere seg om den. Derved blir den

også bedre løst. Det er målene som teller, og banespillet er forsåvidt underordnet. Bør man da ikke spesialtrene litt i å lage mål? Et par stykker trener f. eks. på straffespark, 10—15 straffespark hver treningsaften, sån at vi har en mann til å ekspedere et sådant med noenlunde 100 % sikkerhet. Vi har nemlig sett selve Lindstad sette et straffespark innen keepers rekkevidde i år.

Dengang Olaf Skilbred spilte ving-half var et innkast oppe under hjørneflagget hos motparten (ekspedert av ham) ofte en farlig målsjanse på grunn av hans veritable lengde på øet. Han kastet ofte helt inne i skytesonen hvor en mer eller mindre udekket medspiller fikk en rask og uventet sjanse. Burde ikke ving-halfene da spesialtrene på slike kast. Jeg har videre sett Spydevold prestere en serie nøyaktig like cornere. De var direkte overlegg til medspiller, og to av dem resulterte i mål. Dette hendte i samme kamp. Her ligger altså en oppgave for vingløperne, å kunne prestere sjablonerte cornere. Selvsagt vil vinden i mange tilfelle umuliggjøre dette. Videre kan hver spiller spesialtrene, men der hvor det kan bli tale om målsjanse, bør man iallfall gjøre mulighetene så gunstige som mulig. Var det ikke likeledes en tanke å trene i hodespill mens man løper de tradisjonelle kondisjonsrundene istedenfor å hoppe bulek. Så vidt meg bekjent er ikke denslags tillatt under en kamp allikevel. Men hvis man heiset baller opp i provisoriske galger i forskjellige høyder og lot spillerne forsøke å na dem i farten med hodet, ble løpingen ikke så kjedelig. Likeledes kunne vel selve kamptreningen foregå i litt mer planmessige former, f. eks. at ikke bare forseelser men også taktiske feil ble påtalt. Disse er da langt hyppigere enn de førstnevnte, og vel også viktigere å komme til livs.

Men kjenner jeg fotballfolket rett holder de på de gamle treningsmetoder ennå i noen desennier.

Ironicus.

Pors - damer!

Hvor blir dere av? Vi har begynt med våre medlemsaftner, og det er de samme som møter opp hver gang. Når vi tenker på at damegruppa teller over 100, er frammøtet meget meget dårlig. Det bør være vår plikt å møte denne ene kvelden i måneden så vi kan styrke samholdet og samtidig drøfte hvorledes vi best kan yte vår støtte til foreningen. Det var nemlig i den hensikt gruppa ble stiftet, og da ville det være en skam om medlemmene skulle frafalle nå som vi er kommet godt i gang. Kontingenten, kr. 3,—, er en plikt som ikke skulle være nødvendig å minne på. Se forøvrig oppslag når neste medlemsmøte skal være.

Fra flere.

Vi har forpliktelser.

Når en eller annen av oss tar på oss den merkelappen som med store bokstaver forkynner at vi er idrettsmenn, er dette selvsagt en ting en ikke kan gjøre uten å være klar over de store forpliktelser det innebærer.

Når en mann bekjenner seg som en kristen vet vi alle hvilke store forpliktelser han derved går inn for å oppfylle, og vi vet også utmerket godt hvilken sur kritikk denne arme mannen er utsatt for hvis han skulle komme til å gjøre ting som folk aller minst hadde ventet av en mann som han.

Liksom religiøse alltid må finne seg i å være skyteskive for sine motstandere, må idrettens folk også finne seg i kritikk fra idretts-motstandere, — og idrettens venner også for den saks skyld, hvis en ikke opptre som en idrettsmann bør opptre.

Det må da også erkjennes at mange av idrettens egne folk er skyld i at idretten ikke bare er populær.

Når en mann drikker seg snyden full og slingrer fra lyktestolpe til lyktestolpe eller han havner i en meget elendig forfatning i en rennestein, er det aldri noen god reklame for ved-

kommende mann. Hvis så et merke på jakkeoppslaget hans kan fortelle at han er medlem av en idrettsforening, så er den reklamen han har laget for idrettsbevegelsen helt fullkommen. — Folk dømmer ikke bare ham, men ofte alle andre idrettsfolk sammen med ham.....

Det blir drukket på en idrettsplass av noen publikumere, men idrettsbevegelsen som helhet får svi for det. Alt fullt blir begeret når enkelte tør vise seg i sterk beruset tilstand på åpen gate med en idrettsforenings hederstegn i jakkeoppslaget. Ja, vi har til og med hørt om sykmeldte idrettsmenn som midt i sin sykkelighet har gått bort og blitt kretsmester i sin idrettsgren!

Utallige andre eksempler kunne nevnes som tydelig understreker hvorfor ikke idrettsbevegelsen alltid møter den forståelse og sympati som den virkelig fortjener.

Skal idrettsbevegelsen få den plass den har krav på i samfunnet, er det av absolutt nødvendighet at alle vi som gjerne vil være idrettsfolk alltid opptre slik at vi hjelper idrettsbevegelsen framover og ikke skaper vansker for den —. Det må være det absolutte minimum som idrettsbevegelsen må kunne forlange av sine egne støtter. Idrettsbevegelsen kan ikke tåle å bli tilsmusset av sine egne, slik som vi dessverre ofte ser det nå.

Det finnes som en vil forstå brodne kar innen idrettsbevegelsen som det finnes på de andre felter i samfunnet. Idrettsbevegelsens trivsel og framgang er i en stor grad avhengig av at antallet brodne kar blir minst mulig, og det må vi alle gå inn for så godt vi evner det.

Det nytter ikke for et menneske å vise andre bedre og rettere veier hvis det ikke selv i all sin ferd er et tydelig vitnesbyrd om det han forfekter. — Derfor må vi huske på at det å være idrettsmann forplikter.

Når alt kommer til alt teller idrettsmannens oppførsel i det daglige liv vel så mye for å høyne idretten som resultatene på idrettsplassen.

Einar Nord.

Et klubbkartotek

som inneholder en samlet oversikt over foreningens medlemmer ville det vel være høyst aktuelt å få satt opp.

Den oversikt hver gruppe nå har over sine medlemmer, er oftest svært mangelfull, og inneholder således svært få av de opplysninger som et ordentlig ført kartotek bør inneholde.

Det er ingen kostbar affære å anskaffe et kartotek som fullt ut vil dekke behovet — og det ville vel heller ikke være vanskelig å få de ønskede opplysninger hos medlemmene.

En kasserer opplyste nylig at han bare hadde en liste over medlemmene i sin gruppe. Ikke nok med det. Fortegnelsen inneholdt tidligere og avdøde medlemmers navn, mens mange av de nåværende ikke var med i det hele tatt. Det må jo være en virkelig uriaspost å sitte som kasserer når en ikke enang vet hvem som skal betale kontingenten.

Et å jour-ført kartotek vil være av stor verdi for klubben.

Arbeidsplikt for medlemmene.

Det klages stadig over at det er de samme folk en må ty til om det skal tas et tak.

Slikt er ikke riktig, og det vitner om dårlig lagand.

Det er så greit å vite at om ikke akkurat jeg gjør noe, så er det nok andre som klarer brasene. Resonnementet er feil, — men på en måte naturlig.

Etter min mening bør ikke en som skal delta i konkurransen slite samme dagen for å få en bane eller bakke ferdig til fighten begynner. Det er vel heller ikke riktig at f. eks. en gruppeformann skal slite med ditt og datt som ikke angår gruppens administrasjon. Hver til sitt.

Ved å gjennomføre arbeidsplikt for medlemmer som ikke på forhånd er nedlesset med tillitsverv, mener jeg det vil bli en arbeidsdeling av stor betydning for hele foreningen. Det vil

dessuten høyne kameratskapet mellom medlemmene.

Av klubbkartoteket kan en når det skal utrettes noe, ta ut medlemmer med suppleanter. Navnene bekjentgjøres ved oppslag og direkte melding. A underrette de som skal ha tårn, kunne muligens være et medlems oppgave.

Når samtlige medlemmer har tatt sin tårn, står den først uttatte igjen på tur!

Ved neglisjering av arbeidsplikten offentliggjøres navnet på synderen i «Pors-bladet» nærmest som en refselse, — i tillegg til at vedk. blir uttatt sammen med neste arbeidslag.

Hvis denne ordning lot seg gjennomføre ville det uten tvil bli av stor betydning for hele foreningens trivsel — og et godt eksempel på kameratskap og lagånd.

RoN.

Bandyseasongen står for døren

og det er alt på tide å gå i gang med treninga. Det er mye som står på spill, og Pors har muligheter for å slå seg fram til å bli et solid 1. div. lag. Derfor er det allerede nå aktuelt å minne litt om

Bandyteori og — taktik.

Jeg hadde nærmest ved tilfældigheten fått anledning til å se de viktigste kamper som ble spilt i fjorårets sesong, deriblant finalen i mesterskapet mellom Mjøndalen og Frigg.

Det var en kamp som rett og slett gjorde mye av den bandyteori spillerne blir innprentet — helt til skamme. Det viste seg at mjøndølingenes prestasjoner lå utenom det vanlige, og at dette i forening med en egen spille-måte satte en teoretisk riktig spillende motstander fullstendig ut av funksjon.

Det viste seg at Mjøndalen ikke hadde noe som liknet sekkeforsvar — og at spillemåten var glimrende mot et lag som tilsynelatende spilte riktig.

En la merke til at Frigg-guttene var sine motstandere overlegne på skøy-tene, men hva hjalp det når løperne gang på gang kjørte seg fast i et solid forsvar?

Det ble sagt at fjorårets mester spilte fotball, og det kan til en viss grad være riktig. Halfene spilte ledig og fritt, side om side med senterhal-fen. Når et angrep kom, ble mot-standeren nesten alltid trengt. Mjøndølingenes motto var uten tvil for enhver pris å forstyrre motstanderens angrepsrekke. De fleste spillere var vandrere, og brunskjortene var over-alt. Det viste seg at så glimrende spillere som Arne Johansen (dommeren i Grenland—Oslo-kampen) og Hen-num i Frigg-rekken lite eller ingenting fikk utrettet mot dette forsvar. Rækkens samspill ble etterhvert revet opp slik at disse to gikk over til solo-spill, og dermed ødela sitt lags sjanser.

Jeg har alltid vært mot den mate bandyen ofte spilles på. Når to lag med typisk sekkeforsvar møtes, er det som regel en meget kjedelig historie både for spillere og tilskuere, og det kan etter min mening diskuteres om denne spillemate *alltid* er lønnsom.

Det har vist seg før, og det viste seg i finalen, at det er teknikk og lagsånd som skaper spillet. Mjøndølingenes kølleteknikk var suveren. Også her ble teoriene gjort til skamme.

Norgesmestrene hadde mest en hånd på kolla, og resultatet var at de faktisk vant hver eneste duell. Rekkevidden ble større, og køllen kunne behandles friere. Taklingene ble ikke utført på den måte vi er vant til. De gikk alltid inn i nærkamp med køllen skråvendt i en hånd, slik at ballen i alle tilfelle gikk over isen og derved satte den kølleteknisk underlegne motstander ut av spill. Mjøndølin-gene var like sikre på ballen i høyden som langs isen, — og det gjorde mye — ja kanskje mest i denne kampen. Alle spillerne var teknikere med kolla, og tennisslag ble benyttet til almin-nelig oppklaring av prekære situasjo-ner. Neppe en av tilskuerne i fjor-årets finale vil glemme Nils Larsens glimrende flukting etter Jørgen Wahls delikate opplegg. Selv den lynkjappe

Tøgaard i Frigg-buret reagerte ikke! Etter denne scoring ble jeg overbevist om at her var ikke tennisslagene pre-get av tilfældigheter.

Dette viser at det er ikke bare en skøytetrening som må til for å hevde seg. Derfor, Porsere, begynn kølletreningen tidlig og resultatene vil komme, samtidig som 1. div. plassen blir sikret!

RoN.

Vi har mottatt et hefte i stort format av Stavanger interkommunale jernbanekomité med alle dokumenter vedrørende den projekterte stambane. Komiteen ber oss gjøre alle interesserte kjent med disse planer, og heftet, som er meget omfattende og med fyldestgjørende illustrasjoner, kan lånes ved henvendelse til redaksjo-nen.

Fotballregler.

Regel 15.

Ballen er i spill til avgjørelse foreligger.

I tilfelle av et formodet brudd på reglene skal ballen bli i spill, inntil en avgjørelse foreligger.

Stans ikke spillet før fløyten lyder.

Regel 16.

Spillet gjenopptagelse etter midlertidig avbrytelse.

Hvis spillet av en eller annen grunn blir midlertidig avbrutt, og ballen ikke er gått over side- eller mål-lin-jen, skal dommeren droppe ballen (la den falle) på det sted hvor den var, da spillet ble avbrutt, og ballen er i spill når den har rørt bakken. Hvis ballen går utenfor grenselinjene før den blir sparket av en spiller, skal dommeren droppe den om igjen. In-gen spiller må sparke ballen før den har rørt bakken.

Bakeri & Konditori

I. L. Dyraas

Telef. 237.

V. Porsgrunn.

Brød gir styrke. — Kaker gjør fest.

H. OLSEN

V. PORSGRUNN.

TELF. 188.

MANUKTUR — GARN
TRICOTASJE — KJOLER — KAPER
Sengeutstyr — Herrekvipering.
ARBEIDSKLÆR.

Porsgrunn Samvirkeag

Avd. 1 — Telf. 229

Avd. 2 — Telf. 180.

M. M. IVERSEN

Etb. 1916.

— MØBELFORRETNING —

Snekker- tapetser- og malerverksted.

V. Porsgrunn.

Tlf. 503.

Stikk innom

«Ekko»

når det gjelder frukt- og tobakksvarer

Ukeblader — Pakke-ekspedisjon.
Telefonbox nr. 654.

Kr. Knudsen & Co.

DROGERI

FARVEHANDEL og

PARFYMERI

Telef. 571.

V. Porsgrunn.

All i sport —

— og sykler.

Abraham Aas A.s

Porsgrunn. — Telef. 413—844.

Frisk frukt
for familien
hele året.

Magne Johansen

Spesialforretning for frukt- og grønnsaker
Tlf. 399, Porsgrunn

Lokaler utleies til møter.

Porsgrunn Sjømannshjem

Et godt spisested.

Porsgrunns

Auto A.s

AUT. FORD-FORHANDLER

Porsgrunn.

C. Hugo Weber & Co

Telefon 155.

Elektrisk
utstyr og radio.

Moderne
radio-service.

H. Th. Hansens Efff.

Appa

Tlf. 451.

Spesialforret. i Frukt og Tobakk

EN

„Solid”-sko

er alltid go'

Skotøymag. Solid A.s

Telefon 609.

Alt i trykksaker

Andreas Jacobsens

Boktrykkeri

Porsgrunn

Telef. 483

Skal De forandre eller bygge?

Henvend Dem til meg

Byggmester

Einar Ekeli

Telef. 70.

Heigt. 17.

Hj. Hermansens eflg.

Tlf. 284.

— ALT I KOLONIAL. —

Les sportssiden i

TA

Andr. Aasland

JERNVAREFORRETNING

— SPORTSARTIKLER —

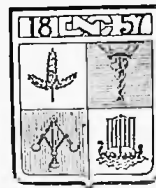
Einar Halvorsen, Tørmogt 12.

porsgrunn porselen

elektrisk brent

90 % norsk

Den Norske Creditbank

Aktiekapital og fond

kr. 35.900.000,00

FILIAL I PORSGRUNN

Alle deres bankforretninger kan
utføres hos oss.

O. Brønud

Kjøtt- og Pøseforretning
Øst og vest

Telefoner: 156 — 157 k — 257.

Velsmakende og
næringsrik.

Bjarne Gordon Wright

Porsgrunn.

TH. 498.

Aut. Rørleggerforretning

PORSGRUNN KINO

J. Fjeldvik

Telefon 152. — Porsgrunn.

Slepebåten «BJØRN» 150/175 IHK

Lektene — Lektetransport på kysten

Slepning og pumping — Isbryting.

**Porsgrunns
Folkerestauranter A.s**

